

[Ole M. Nielsen]

ografiske og faglige områders arbejdsløshedsprocenter og det antal arbejdstagere, der står til rådighed. Det er en udmærket sidegevinst, men det er ikke hovedsagen, som en ordfører var ved at antyde.

Jeg er derimod ikke så vild med det knæfald, der er sket for amterne og sundhedssektoren i aftalen, men oppositionen burde være begejstret. Det er jo det, man har ønsket, at der skulle ske udvidelser på det område.

Vi er selvfølgelig positive over for forslaget som helhed.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Der har jo været kommenteret undervejs, så jeg skal indskrænke mig til at takke de ordførere, som har været positive. Jeg har ikke rigtig nogen fornemmelse af alle partiers indstilling, når vi når målstregen her på torsdag, men det vil så tiden jo vise.

Jeg vil i hvert fald gerne takke hr. Poul Nødgaard, som jeg også vil komplimentere for den bemærkning om de tre små regeringspartiers rolle i forhold til dette forløb og sige, at sådan har vi det altså i regeringen. Vi lytter til hinanden, og det er derfor, vi samarbejder så godt, og det er derfor, vi kan fremlægge sådan nogle gode forslag, som tilfældet faktisk er.

Hr. Poul Nødgaard pegede på genbesættelsen. Det er faktisk sådan, at der er en forholdsvis høj genbesættelsesprocent, og det synes jeg der er grund til at glæde sig over. Jeg tror, at dette forslag vil komme til at spille en rolle i forhold til at få en øget genbesættelse, uden at man fratager lønmodtageren retten til at komme hjem og tage vare på sine børn.

Jeg har lagt vægt på, når vi skulle lave et forslag, at vi nu skulle vurdere tingene, for det skal man jo som politiker. Hvad enten man sidder i regering, eller man er i opposition, så skal man vurdere sin stilling afhængig af, hvordan verden udvikler sig, og dér har det hele tiden været min opfattelse, at det var vigtigt at lave en lovgivning, som var generel, og som sikrede, at alle lønmodtagere bevarede deres rettigheder, at alle arbejdsgivere fik en planlægningshorisont og fik nogle forpligtelser til at henvende sig i Arbejdsformidlingen for at få erstatningsarbejdskraft og vikarer og dermed bidrage til genbesættelsen.

Jeg har også lagt vægt på i forslaget at tænke ind, hvordan vi kan give de regionale arbejds-

markedsråd, de regionale uddannelsesinstitutioner maksimal mulighed for at undgå flaskehalse ved at få tilrettelagt den regionale uddannelsesindsats så målrettet og så præcist som muligt. Det er klart, at jeg ser en meget væsentlig sidegevinst i det her forslag sådan, at når virksomhederne kommer til Arbejdsformidlingen, fordi der er medarbejdere, der gerne vil bruge deres orlov, så skal de sige til Arbejdsformidlingen: Vi har brug for de og de kvalifikationer. Det vil være et meget godt signal og retningsgivende i forhold til prioriteringen af uddannelserne på regionalt plan. Så vi får altså et meget bedre grundlag at tilrettelægge uddannelsesindsatsen på og dermed i hvert fald sikre, at ikke engang de flaskehalsproblemer, som nogle kan se, der er langt, langt ude i horisonten – det hørte vi om i går – må nærme sig, de skal simpelt hen ikke frem, der skal ikke være flaskehalsproblemer, det vil vi ikke have af mange grunde.

Det er en syg diskussion med de der flaskehalse, som ingen rigtig kan finde. Det var billedet ved flaskehalsproblemkonferencen i går, at der ikke rigtig var nogen, der kunne få øje på dem. Der var to meget dygtige journalister, der var udsørgere i panelet, og de var dybt frustrerede over, at der ikke var problemer, der var store nok. Kunne det så være rigtigt, at regeringen havde afsat 100 mio. kr. til at løse flaskehalsproblemerne? Det er faktisk rigtigt, for vi vil gerne være på forkant med at få løst eventuelle flaskehalsproblemer. Og dette forslag vil bidrage til det, så vi får en bedre uddannelsestilrettelæggelse, så vi får en bedre genbeskæftigelse og lønmodtageren bevarer sin ret uantastet i de situationer, hvor man kan anvise arbejdskraft. Så vi ser altså mange fordele i forslaget.

Om det så er mere eller mindre provokeret frem af sygeplejerskerne, kan man jo have forskellige opfattelser af, og det kan da godt være, at den tanke er naturlig. Det er den måske, og hvad så? Det gør da ikke noget. Vi har fået lavet en aftale – som jeg sagde tidligere – med alle sygehusvæsenets personaleorganisationer og arbejdsgiverorganisationer på den mest fremragende måde, nemlig at man både tager hensyn til uddannelse, man tager hensyn til planlægning, man tager hensyn til faggrænser, og man tager hensyn til en nyorientering på landets sygehusvæsen; så det burde alle Folke-